

Sygn. akt VII W 687/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VII Wydział Karny w Hajnówce

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Front

Protokolant: Edyta Bartoszewicz

przy udziale działającej w imieniu Urzędu Celnego w B. D. S.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 stycznia 2015 r. w Hajnówce

sprawy E. M., syna G. i M. z domu S., urodzonego w dniu (...) w D.

oskarżonego o to, że:

w nieustalonym dniu, nie później jednak niż przed dniem 11.09.2014 r., nabył od nieznanego obywatela B. w miejscowości D. wyroby akcyzowe bez polskich znaków akcyzy wprowadzonych na obszar Wspólnoty bez zgłoszenia i przedstawienia organom celnym w postaci 50 paczek papierosów marki (...), na których ciążyą należności celne w kwocie 32 zł oraz należności podatkowe w wysokości 961 zł, w tym podatek od towarów i usług w kwocie 196 zł i podatek akcyzowy w kwocie 765 zł,

to jest o wykroczenie skarbowe z art. 91 § 4 i 1 kks w zb. z art. 54 § 3 i 1 kks w zb. z art. 65 § 4 i 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

o r z e k a:

I. oskarżonego E. M. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 91 § 4 i 1 kks w zb. z art. 65 § 4 i 1 kks w zb. z art. 54 § 3 i 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks skazuje go, zaś na podstawie art. 91 § 4 kks w zw. z art. 7 § 2 kks wymierza mu karę grzywny w wysokości 175 (stu siedemdziesięciu pięciu) złotych,

II. na podstawie art. 29 pkt 1 kks w zw. z art. 30 § 1 kks w zw. z art. 31 § 6 i 7 kks w zw. z art. 49 § 1 kks, art. 49 § 2 kks orzeka przepadek dowodów rzeczowych w postaci 50 paczek papierosów, szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych numer 1 (k. 14 akt sprawy), a przechowywanych w magazynie Urzędu Celnego w B. za pokwitowaniem nr (...) i zarządza ich zniszczenie,

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 30 (trzydziestu) złotych tytułem opłaty i obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi w kwocie 80,00 (osiemdziesięciu) złotych oraz kosztami zniszczenia przedmiotów podlegających przepadkowi.

Sygn. akt VII W 687/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W bliżej nieustalonym dniu, nie później jednak niż w dniu 11.09.2014 r., E. M. nabył od nieustalonego obywatela Białorusi 50 paczek papierosów marki (...) bez polskich znaków skarbowych akcyzy. Oskarżony zdawał sobie sprawę,

że zostały one sprowadzone na polski obszar celny nielegalnie, z pominięciem obowiązku zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu. Na papierosach ciążyły należności celne w kwocie 32 zł oraz należności podatkowe w łącznej wysokości 961 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 765 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 196 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyjaśnień oskarżonego E. M. (k. 4-6, 38-38v), zeznań świadków: A. J. (k. 10-11) oraz pozostałych dowodów zgromadzonych w sprawie.

Oskarżony E. M. przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu. Wyjaśnił, że papierosy kupował od nieznanego mężczyzny obywatelstwa b. lub r., gdyż sam do niedawna palił. Zaprzeczył, aby nimi handlował. Twierdził, że nie wiedział, że nabywanie takich papierosów jest nielegalne. Zdawał sobie jednak sprawę, że w sklepie kosztują one 11,60 zł za paczkę, za którą w tym wypadku płacił jedynie 5 zł. Jak stwierdził, „w R. po prostu są tańsze”. Oskarżony zadeklarował, że od czasu przeszukania, jakie zostało przeprowadzone w jego domu we wrześniu 2014 r., zaprzestał kupowania papierosów.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego, w tym również przyznanie się do popełnienia zarzucanego mu czynu, nie budziły wątpliwości oraz zasługiwały na obdarzenie ich przymiotem wiarygodności. Wprawdzie twierdził on, że nie miał świadomości nielegalności swojego zachowania, to jednak twierdzenia te trudno było traktować inaczej, aniżeli w kategoriach przyjętej na potrzeby postępowania linii obrony. Sposób sprowadzenia na polski obszar celny papierosów oferowanych do sprzedaży przez bliżej nieznanymi obywateli B. jest okolicznością powszechnie znaną, tym bardziej, że w tym wypadku nie były one oznaczone polskimi znakami skarbowymi akcyzy, a oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę, że ich cena znacznie odbiega od ceny rynkowej obowiązującej w oficjalnej sieci sprzedaży. Tym samym przyjąć należy, że miał on pełną świadomość, że zostały one przywiezione z pominięciem obowiązku zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu (przemyczone).

Zachowanie oskarżonego, polegające w tym wypadku na nabyciu tego rodzaju towaru, wypełniło znamiona paserstwa celnego, kwalifikowanego z uwagi na wartość uszczuplonych należności celnych i podatkowych jako wykroczenie skarbowe z art. 91 § 4 i 1 kks w zb. z art. 65 § 4 i 1 kks w zb. z art. 54 § 3 i 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks.

Art. 91 § 1-4 kks penalizuje w zasadzie wszystkie możliwe formy władztwa nad towarem pochodzącym z przestępstwa lub wykroczenia skarbowego. Czynu tego dopuszcza się zatem każdy, kto m. in. nabywa towar pochodzący z wykroczenia skarbowego polegającego na przywiezieniu go z zagranicy bez dopełnienia ciężącego na nim obowiązku celnego (przemytu). Na sprowadzonych papierosach ciążyła należność celna w kwocie 32 zł. Analogiczne jest z paserstwem akcyzowym, o jakim mowa w art. 65 § 1-4 kks. W przypadku jednak tego przepisu, przedmiotem bezpośredniego działania sprawcy są wyroby akcyzowe, a więc m. in. nieoznaczone polskimi znakami akcyzy. Ciężąca na papierosach należność z tytułu podatku akcyzowego wynosiła 765 zł. Z kolei przepis art. 54 § 1-3 kks penalizuje zachowanie polegające na uchylaniu się od opodatkowania poprzez nie ujawnienie w ogóle właściwemu organowi podatkowemu przedmiotu opodatkowania albo podstawy opodatkowania. Bezspornym jest, iż towar nabyty przez E. M. nie był zgłoszony do opodatkowania, a zatem zasadne jest przyjęcie, że jego dysponent (oskarżony) uchylał się od ciężącego na nim z mocy ustawy obowiązku podatkowego, czym wypełnił jednocześnie znamiona wykroczenia skarbowego opisanego w wyżej powołanym przepisie. Łączna należność podatkowa ciężąca na nabytych papierosach wynosiła 961 zł, na którą składała się należność z tytułu podatku od towarów i usług w kwocie 196 zł oraz wspomniana już należność z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 765 zł.

W dacie nabycia (11.09.2014 r.) zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11.09.2013 r. (Dz. U. poz. 1074) minimalne wynagrodzenie za pracę wynosiło 1.680 zł. Ustawowy próg, od przekroczenia którego zależne było rozgraniczenie pomiędzy wykroczeniem skarbowym a przestępstwem skarbowym wynosił zatem 8.400 zł. Zgodnie bowiem z art. 53 § 6 kks w zw. z art. 53 § 3 kks stanowi on pięciokrotność wysokości minimalnego wynagrodzenia w czasie popełnienia czynu. Wziąwszy zatem pod uwagę, że uszczuplona należność podatkowa i celna ustawowego progu nie przekraczała, czyn oskarżonego stanowił wykroczenie skarbowe.

Pomimo tego, że wyczerpywał on znamiona określone w trzech przepisach ustawy, zgodnie z art. 7 § 1 kks przypisać mu można było tylko jedno wykroczenie skarbowe na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów. W takim wypadku, jako że wszystkie zbiegające się przepisy przewidywały tę samą surowość sankcji karnej – karę grzywny - podstawę wymiaru kary stanowił przepis, którego znamiona najlepiej charakteryzowały czyn oskarżonego (art. 7 § 2 kks). W ocenie Sądu był to art. 91 § 4 kks penalizujący tzw. paserstwo celne.

Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze ogólne dyrektywy jej wymiaru, w tym w szczególności społeczną szkodliwość czynu oraz stopień zawinienia sprawcy. W niniejszej sprawie pod uwagę wzięto przede wszystkim szereg okoliczności łagodzących, na dalszy plan odsuwając represyjne funkcje kary. Z dużym prawdopodobieństwem sądzić bowiem można, że cele w zakresie prewencji indywidualnej zostaną osiągnięte już poprzez samo tylko postępowanie sądowe i uświadomienie oskarżonemu w ten sposób naganności własnego postępowania. Zebrane dane o karalności wskazywały, że nie był on dotychczas osobą karaną, w tym nawet w postępowaniu mandatowym za wykroczenia skarbowe. Wprawdzie oskarżony przyznał, że papierosy w podobny sposób kupował także wcześniej, to jednak przedstawione okoliczności, a także złożona na rozprawie deklaracja, pozwalały przypuszczać, że sytuacja taka w przyszłości już się nie powtórzy. Również rozpytywany na tę okoliczność przedstawiciel Urzędu (...) w B. nie posiadał wiedzy, czy oskarżony pozostawał wcześniej w zainteresowaniu organów ścigania, ani też czy podobne zdarzenia z jego udziałem miały miejsce w przeszłości.

Z drugiej strony uwzględnić należało bardzo zaawansowany wiek oskarżonego ((...) lat) oraz jego sytuację rodzinną i materialną. Choć dysponuje on znaczną jak na polskie realia emeryturą, posiada jednak na utrzymaniu niepełnosprawną córkę, która wymaga szczególnej opieki, w tym zakupu lekarstw.

Przytoczone argumenty legły u podstaw wymierzenia kary grzywny w najłagodniejszej, przewidzianej przez kodeks karny skarbowy wysokości. Zgodnie z art. 48 § 1 kks kara grzywny może być wymierzona w wysokości nie niższej niż jedna dziesiąta minimalnego wynagrodzenia. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11.09.2014 r. (Dz. U. poz. 1220) wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2015 r. ustaliło na kwotę 1.750 zł. Z tego względu oskarżonemu wymierzona została grzywna w kwocie 175 zł.

Zgodnie z art. 29 pkt 1 kks w zw. z art. 30 § 1 kks w zw. z art. 31 § 6 i 7 kks, orzeczono przepadek zatrzymanych wyrobów akcyzowych, jako przedmiotów pochodzących bezpośrednio z wykroczenia skarbowego. Ponadto zarządzono ich zniszczenie.

Opłatę wymierzono na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 1983 nr 49, poz. 223 t.j. ze zm.), o kosztach orzeczono na mocy art. 627 kpk, obciążając nimi oskarżonego, a także kosztami zniszczenia podlegających przepadkowi papierosów.